

בשבעת העקרונות של סעיף ב' בחוק נתינוך הממלכתי (ערכי תרבות ישראל, הישגי המדע, אהבת המולדה, נאמנות למדינת ישראל ולעם ישראל, אימוץ בקבוצה חקלאית ובמלאכה, הגשמה חלוצית, שאיפה לחברה בנויה על חירות, שוויון, סובלנות, עזרה הדדית ואהבת הבריות") - לא בששה ולא בשמונה, כלומר ללא תוספת וללא ציקה למפלגות. ואם תנועות אחדות מכירות בעקרונות אלה, ורק בהם, אין להן כל יסוד להיות נפרדות, ולכן הוכר רק תנועה אחת.

המשך הוויכוח נדחה לכ"ו אלול, 2 ספטמבר, 4 אה"צ, כי ברזילי נוסע

בינתיים לחו"ל.

אה"צ ישיבה ועדה 11 עד הערב. רק גילת היה בעד קיום תוספת היוקר כמו

שהיא. השאר נחלקו: ביטול תוספת יוקר עד 1 באפריל 1957, או תוספת רק אחת לששה חדשים.

15.8.56, יום ד'

נחמיה בשם משה הוגד ליובל שהם מוכנים להעמיד לרשותנו שני ווטורים

לשט צילומים כהעלה - הטייסים ובעלי המלאכה צריכים להיות שלנו. לי - נראה הדבר.

- רוזנפלד ודיסנציק ממעריב רוצים שאמסור לו ראיון. דיסנציק טוען כאילו באחת מפגישותי עם העורכים הבטחתי דבר מעין זה, נחמיה ביקר מהם מכתב ושאלון.

לפני ימים אחדים שאלני סאול אם להגיד לכהן על קבלת הנשק. עניתי בחיוב.

כשנחמיה ראה אמס את משה שאל אותו אם שאל הגיד לו. משה ענה בשלילה. נחמיה

אמר לו כי מקבלים נשק. אמר שהוא יודע והדבר נעשה ע"י פינו... נחמיה אכר לו
שפינו הוכנס לענין רק בסוף וחנשק מהקבל כאילו במהרה. לנחמיה לא היה ברור
אם הוא יודע באמת, או לא ואם הוא שמה על הדבר או אדיש.

- אה"צ ישיבת חברינו במכסלה: גולדה, נמיר, נפתלי, אשכול, ספיר, זיאמה
אני. שוב בררנו חבעיות הכלכליות של המדינה, מדיניות השכר, תוספת יוקר ועוד.
הצעה להטיל על מומחה סיווד להסביר דברים לכהוב מחברת על בעיות המסך של
המדינה, המדינה, רמת החיים הניזונת מעזרת חוץ, השפעת השכר המופרז על עליה,
התישבות ובטחון. הוצעו גלבוע, בן נחן, מרחב ועוד.

- ארנון ששוחח אתי ארוכות לפני הצהריים מציע: ליצב השכר (ולבטל תוספת
היוקר), דיוואלואציה, פיטורי יעול, הרמת התפוקה, חופש התחרות ע"י יבוא
חומשי.

- דיברתי עם יוספטל על הזמנת רוז הלפרין ורבקה שולמן לדון אתן על שחף
הדסה בחינוך מקצועי. יוספטל מציע לתזמין גם מרים פרוינד העמידה להיות
נשיאת הדסה.

- בערב הודיע לי נחמיה כי נמצא מוקש שבעה קילומטרים צפונית לשדה בוקר.
איש לא נפגע.